

فتاحی: می توانستیم جام را ۲ ساعت قبل از بازی به پرسپولیس بدهیم

رئیس کمیته مسابقات سازمان لیگ گفت: طبق قانون ۲ ساعت پیش از یک بازی و نیم ساعت بعد از آن بازی متعلق به آن مسابقه است و ما نمی توانستیم در این زمان به پرسپولیس جام بدهیم. سعید فتاحی در برنامه « ورزش و مردم» درباره حواشی اهدای سوپر جام به پرسپولیس گفت: برابر مقررات و آیین نامه، قهرمان جام حذفی و لیگ بازی سوپر جام را برگزار می کنند. اگر قهرمان هر دو جام یک تیم باشد، بدون برگزاری بازی آن تیم قهرمان سوپر جام می شود و چون پرسپولیس قهرمان جام حذفی و لیگ شده بود باید این جام را به این تیم می دادیم و قطعاً باید در ورزشگاه انجام می شد. اگر سال گذشته این اتفاق نیفتاد چون بازی برگزار نشد و در سازمان لیگ جام را به پرسپولیس دادیم، امسال سازمان لیگ قصد داشت جام را در ورزشگاه به پرسپولیس بدهد و چون در شروع لیگ تاخیر داشت، گفتیم بعد از محرم و صفر این کار را انجام دهیم و اولین بازی پرسپولیس هم با ماشین سازی بود. عده ای گفتند بین دو نیمه این کار را انجام دهیم که اصلاً قانونی نیست. وی ادامه داد: طبق قانون از ۲ ساعت قبل از بازی تا نیم ساعت بعد از بازی متعلق به آن مسابقه است و هیچ جای دنیا این طور نیست که قبل از بازی جام بدهند. ما به آقای انصاری فرد هم اعلام کردیم یا باید ۲ ساعت قبل از بازی جام بدهیم یا نیم ساعت بعد از بازی که او گفت بهتر است بعد از بازی باشد که هواداران هم حضور داشته باشند. چاره ای نداشتیم و واقعا هم نباید این طور باشد که زمان مسابقه را به کار دیگری اختصاص دهیم. این برنامه نظر خود مدیران باشگاه پرسپولیس بود و ما می توانستیم جام را ۲ ساعت قبل از بازی به آنها بدهیم.

♦♦

واکنش قاطع فدراسیون فوتبال به واکنش کنندگان به خانواده رسول خطیبی

فدراسیون فوتبال با انتشار پیامی ضمن محکومیت برخی اتفاقات رخ داده در دیدار پرسپولیس و ماشین سازی، از برخورد قاطع با خاطیان خبر داد.
منتشر شده آمده است: بدون شک، حفظ ارزش ها و شئون در ورزشگاه‌ها رکن رکنی برای احاد جامعه و علاقه‌مندان ورزش است و همگان بر این موضوع تاکید و تصریح دارند. شکی نیست هزاران جام زرین نمی تواند با قطره ای از مجاهدت‌ها، فداکاری ها و عزت پهلوانان واقعی ایران اسلامی در جنگ تحمیلی برابری کند. از این رو، فدراسیون فوتبال ضمن ابراز تاسف و محکومیت اقدام معذوبی در بی احترامی به خانواده معزز و محترم خطیبی که والده ارجمند ۲ شهید دفاع مقدس و رسول خطیبی مسابقه شب گذشته پرونده مربوطه را در بالاترین سطح ارکان حقوقی و انضباطی فدراسیون باز کرده است و اقدام قاطعانه با عامل یا عوامل این اتفاق با هدف پاکسازی کامل فضای کلیه ورزشگاه‌ها به عمل خواهد آمد.

♦♦

چرا «زیدان» حس می کند «بیل» به او خیانت کرده است؟

سرمربی تیم فوتبال رئال مادرید معتقد است رابطه او با ستاره ولزی تیمش دیگر درست‌شدنی نیست و بیل باید در ژانویه از تیم جدا شود.
زین الدین زیدان فردی مودب است که معمولاً احساساتش را بروز نمی دهد اما او که هدایت تیم فوتبال رئال مادرید را به عهده دارد، احساس می کند بیل به او خیانت کرده است؛ نه به خاطر مصدومیت ساقی یا که از آخرین تعطیلات بین‌المللی باعث بازی نکردن او شده است، بلکه به خاطر رفتن به لندن به بهانه مراجعه به متخصص برای درمان مصدومیتش. پیش از این و در ماه اکتبر هم زیدان عصبانی بود چرا بیل باید با شرایط بدنی نامناسب به تیم‌ملی وِلز ملحق شود. از طرفی بیل هم بهانه‌ای برای برخورد متقابل داشت و اعتراض کرد چرا در بازی مقابل کلاب بروژ در دیدار لیگ قهرمانان اروپا از او استفاده نشده است. این موضوع باعث شگفتی سرمربی فرانسوی شد. اول از همه به خاطر گفت‌وگویی که او با بیل در ابتدای فصل داشت، زمانی که متوجه شد بیل قصد رفتن از تیم را ندارد و می‌خواهد بماند و خودش را ثابت کند. بعد از آن صحبت‌ها زیدان مطمئن و امیدوار شده بود، بویژه که از او پرسیده بود می‌تواند رویش حساب کند یا نه و اینکه برای فصل جدید انگیزه کافی دارد یا نه.

مهدی طاهرخانی: مشخص نیست چه کسی بود که برای اولین بار این گزاره در دست و حقیقی را وارونه گفت: چوب خدا صدا ندارد! اتفاقاً دارد و شاید بسامد صوتی‌اش آنقدر بالااست که گوش ما توانایی تحلیل و فهمش را ندارد. چوب خدا صدا دارد به بلندى پرهیاهوترین اصوات عالم. نشانه روشن می‌خواهید؟ آدرس خوبی را در جیب دارم؛ لیگ بر تو نر دوم، هفته نهم، پنجشنبه ۹ آبان. روزی که برای نمایش منیت‌ها، یک شوآف تمام و کمال انتخاب‌شده‌بود.نخستین نمایش دهنده‌کسی نبودچرمذیرعامل پرسپولیس که گویا در کسوت مدبری، حسرت عکس با جام را داشت. از این رو همه توانش را به کار بست تا بعد از پایان اعزازی‌های محرم و صفر، جشن قهرمانی سوپر جام (که همانند سال قبلش بدون بازی برگزار شده به قرمزها رسید) را برگزار کند. چر که انداخت و محاسبه کرد بازی خانگی با ماشین‌سازی که روی کاغذ تیم چندان قدرتمندی هم نیستست، زمان خوبی است. شاید عنوان شود سازمان لیگ اصرار به چنین چشنی داشت، خب این هم راهکار خودش را داشت، می‌شد ۱۰ دقیقه قبل از شروع بازی جام را خیلی ساده کنار زمین به مسئولان تیم داد و چند فریم عکس و تمام. نه سکو می‌خواست نه شوآف و آن مراسم تصنعی. اما محمدحسن که دوره مدیریت قبیش در حسرت چنین چشنی به سر آمد، گفت چه زمانی بهتر از این. او ناخواسته و برای ثبت در تاریخ، چنین فشار مضاعفی را روی شانه تیمش گذاشت. اتوبوس ماشین‌سازی معرف حضور همه است و کسی نبود که نداند تیم دوم نوزوی این فصل، همانند فصول قبل ماموریتی ندارد جز صاف کردن جاده قهرمانی تراکتورسازی. این تهمت نیست، ذکر روند طی شده تاریخ است؛ ۶ امتیاز طی ۲ باخت خانگی به تراکتوری‌ها می‌دهند اما جلوی رقبای تراکتور چنان قد علم می‌کنند که گویی هیچ رسالتی ندارند جز این. فارغ از موضوع ماشین‌سازی و نوع فوتبالیش و اهدای نوزوی، باید مقصر اصلی را انصاری فرد دانست. او باید حدس می‌زد برگزاری جشن، یعنی بالا بردن انتظا هوادار و همین موجب تزییق استرسر به تیمی می‌شود که به صورت پیش‌فرض، مشکل لاینحل گلزنی دارد. (جرعه شاهین را به کل فراموش کنید) اما صدای چوب خدا را شنیدید؟ آنقدر این جشن اجباری، تلخ و نفلون‌وار بود که محمدحسن ترجیح داد در هیچ‌یک از عکس‌ها نباشد. با چهره‌ای درمهم و دژم که مشخص بود از اتفاقات رختکن وینامند اولیه بازیکنان به روی استیج ناراحت بود. او فضا را برای نمایش بزرگ، بَک کرده بود حتی پروین و

سایر پیشکسوتان خوشنام را هم دعوت کرد برای ضیافت اما چه افتضاحی از این بالاتر؛ مدیریت یعنی لحاظ ریز‌ترین چیزها قبل از بازی در رختکن بازیکنان می‌گفتند اگر نبریم آبروبریزی می‌شود و دقیقاً هم شد. ۷ ماه قبل استرس باخت و از دست دادن جام به جان بازیکنان افتاد و چیزی نمانده بود چنین هم شود اما آن روز علیپور جرأت چیپ‌زنی نداشت و یا گل کردن آن پناثلی از قاجعه پیشگیری کرد.

■ ز فرسید تا این چیپ اما پرسیم به دومین شوآف بزرگ بازی؛ جایی که مهم‌ترین حادنه رقم خورد و مطابق معمول نقش اولش را علی علیپور ایفا کرد. فرم و محتوای بازی پرسپولیس در نیمه دوم بهتر از قبل شد اما همانگونه که تیم برانکو در هفته‌های پایانی لیگ قبل، مقابل همین ماشین‌سازی به اتوبوس سرسختی برخورد کرده بود، این بار هم عینا همان سناریو تکرار شد. پرسپولیس در طول بازی صاحب چند موقعیت ویژه گلزنی شد که قصه ۲ تایش با بقیه فرق اساسی داشت، اولی در نیمه نخست بود که احمد نورالهی سانتر فوق‌العاده‌ای را برای علیپور مهیا کرد و این مهاجم که به دنبال گل زیبایی با ضربه سر و متعاقباً شدت و حدتش بود، ضربه محکمی را به گوشه دروازه زد که توپش با فاصله کمی به بیرون رفت. شاید اگر کمی معمولی و آرام‌تر می‌زد همان توپ گل می‌شد و گره بازی هم باز باز. شاید هم گل‌های بعدی و برگزازی یک جشن روحیه‌بخش. اما قصه پناثلی، کاملاً متفاوت بود. گل دقیقه ۹۰. انتقام از پناثلی مهار شده چند هفته قبل توسط لک، تحقیر حریف با ضربه نمایشی و در آخر معرفی کردن خود به عنوان ابر قهرمان خونسرد، همه و همه موجب شد شاهد یکی از بدترین پناثلی‌های تاریخ پرسپولیس باشیم. فرسید اسماعیلی یک بار در داری این اشتباه مکرر بار مر تکتب شد. آنجا که بازیکن ایرانی می‌خواهد با تقلید از زیدان در فینال جام‌جهانی ۲۰۰۶، خودش را از حیث روحی راضی کند، آنجا که موفقیت کل تیم

چگونه نمایش خودنمایی قرمزها به تلخی زد

ثمره تلخ شوآف

قربانی خودنمایی می‌شود، لحظه‌ای که فردیت و منیت در لباس خودخواهی سر مجموعه را می‌برد، آنجا لحظه سقوط بزرگ است و حالا بر تردد در فوتبال فارسی، شفر در جایی به صورت دوستانه به خبرنگاری گفت: «فرشید فقط یک پناثلی خراب نکرد، این بچه هم آینده خودش را به خطر انداخت هم قهرمانی استقلال را چوب حراج زد و هم باعث شد خطیر به خواسته‌اش (خراج) درباره من برسد».

چوب خدا صدا ندارد؛ پس آن شعاری که یکصدا در آزادی طنین‌انداز شد و به صورت سبلی به پرده گوش علیپور خورد چه بود؟ روز بعد از اینکه رکورددار گلزنی پرسپولیس در ۱۹ دوره لیگ برتر بشوی، ناگهان شعار «حیا کن رها کن» بشنوی! لاید هوادار پرسپولیس نمک‌شناس است؛ هرگز. آنها از اسفند ۹۷ تا ۹۸ حدود ۹ ماه افت وحشتناک علیپور را دیدند و دم برنیاورند. هر اعتراضی دلیلی دارد؛ آنها نجیب‌تر از آن هستند که به واسطه هدر رفتن یک پناثلی رفیق نیمه‌راه باشند. هرگز. آنچه کاسه صبر هوادار را لبریز کرد و در هم شکستش، خودخواهی علیپور بود. اگر همانند بازی حذفی درست و بدون ادا و شوآف ضربه می‌زد و گل نمی‌شد باز هوادار معرفت به خرج می‌داد و یکصدا نامش را فریاد می‌زد اما آن چیپ زشت که حتی زیبایی فنی ضربه اسماعیلی را نداشتست، دیگر صبری را باقی نگذاشت. علیپور حالا زیر خروارها فشار است و مقصر کسی نیست جز خودش که دنبال گل ساده و حلال نبود. می‌خواست بگوید من باز گشته‌ام و همان قهرمان شما هستم ولی محاصل نمایشش شد قاجعه چیپ. خبر خوب؛ به گفته کالدرون تا وقتی او سرمربی پرسپولیس است علیپور دیگر اجازه زدن پناثلی ندارد و خبر بد اینکه پرسپولیس هیچ پناثلی‌زنی در تر کیش نمی‌پیند.

■ رد پای کالدرون

اما درباره کالدرون و نقشش در این قضیه؛ طبیعتاً اگر علیپور آن توپ را گل می‌کرد پرسپولیس به هر نحوی برنده می‌شد کمی واکنش‌های موثر کرد و این واکنش‌ها چنان است که تمام فرض‌های نظامی و عملیاتی آمریکا و متحدانش در منطقه را به هم ریخته و نظامی از بازدارندگی را که دهه‌هاست آنها در منطقه ایجاد کرده بودند و به کارایی آن اطمینان داشتند، از بین برده است. هدف دوم شکل دادن به یک زیرساخت فشار و مهار منطقه‌ای علیه ایران بود که اسرائیل و اعراب را در یک پلنفرم واحد علیه ایران یکپارچه کرد. اگرچه آمریکا سعی می‌کند ائتلاف‌هایی مانند «سنیتل» و «ورشو» یا حتی «TFT» (مرکز مقابله تا تأمین مالی ترورسیم) را زنده و فعال نشان بدهد اما آنچه پس پرده این نشست‌ها و ظاهر سازی‌ها می‌گذرد، اندیشه جدی متحدان آمریکاست به اینکه آیا اساساً صلاح است وارد بحران‌هایی شوند که آمریکا برای آنها ایجاد می‌کند اما در میانه راه آنها را ه‌امی‌کند و چنانکه ترامپ به کردها گفت-می‌گوید ما تعهدی ندادیم که ۳۰۰ سال از شما دفاع کنیم؟! رفتار راهبردی آمریکا به گونه‌ای بوده که امکان شکل‌گیری ائتلاف‌های موثر را از بین برده و اعتبار واکنشتن را به‌عنوان کشوری که بتوان در روزهای سخت به آن تکیه کرد، کاملاً مخدوش کرده است. به همین دلیل این ائتلاف‌ها عمداً با روش‌هایی جدید برای پوشیدن اعراب است یا به‌نوع‌سازي‌های جدید برای کاهش هر چه بیشتر حمایت راهبردی در آنجا یا این‌ا که آنها باید یاد بگیرند خودشان از خودشان دفاع کنند و آمریکا از آنها پشتیبانی خواهد کرد؛ از این جنبه، پیش‌بینی تاریخی ایران که دهه‌هاست آن را با همسایگان عرب و غیرعرب خود در میان گذاشته مبنی بر اینکه نباید به آمریکا تکیه کنند و به آوج رساند، اساساً فکر آن را هم نمی‌توانست بکند. ایران به نحوی کاملاً موثر به فشارهای آمریکا پاسخ داده و این پاسخ را چنان توزیع و مدیریت کرده که شرکای آمریکا در پروژه فشار به ایران اکنون یک به یک به دنبال راهی برای تمس با ایران و فرار از تبعات همراهی با آمریکا در این پروژه می‌گردند به تعبیر دقیق‌تر، فکر می‌کردند ایران دوام نمی‌آورد اما ایران ن‌تنها دوام آورده، بلکه شروع به نشان دادن

مرا هزار امید است و هر هزار تویی

امروز» بر اساس همان منظومه فکری و سرحدات عقیدتی است که ۱۱ سال گذشته مبنا و موروث سوگیری‌های روزنامه بوده است. البته بی‌شک حمایت بی‌سابقه مردمی و عنایت جریان انقلابی و مطالبه آنها برای بازگشت «وطن امروز»، همانند تولدی دوباره، یک محرک بسیار اثر گذار و انگیزه‌ای مضاعف خواهد بود برای تیزتر شدن قلم «وطن امروز» در دفاع از انقلاب و طرح و پیگیری صریح مطالبات مردم. در دور جدید انتشار، تحریریه «وطن امروز» مجموعه‌ای از نیروهای متعهد، جوان و البته مولد و با تجربه را شامل شده است؛ تحریریه‌ای که در مسیر پیگیری جدی مطالبات بحق مردمی و در سنگر دفاع از مبانی انقلاب و جمهوری اسلامی، نیازمند دعای خیر شما خوانندگان عزیز و محترم است.

سرانجام قلعه‌نویی به کمیته اخلاق احضار شد

کمیته اخلاق درباره سرمربی تیم فوتبال سپاهان اطلاعیه‌ای صادر کرد. به نقل از سایت رسمی فدراسیون فوتبال از سرمربی تیم سپاهان جهت ادای پاره‌ای توضیحات در محل این کمیته دعوت کرد.
امیر قلعه‌نویی هفته گذشته در جریان نشست خبری با عصبانیت بهانه‌ای که علیه او در ورزشگاه‌ها شعار سر می‌دهند با ادبیاتی غیرمعارف حمله کرد.

آمریکا تکیه کند. عجله آمریکا در تولید فشار بر ایران و تقاضا برای گرفتن نتایج زودهنگام به قفل و انفالاتی انجامید که خروجی آن کاهش ضریب اعتمادپذیری آمریکا برای بازیگران منطقه‌ای بود؛ در حالی که اجرای پروژه‌ای ماندن معامله قرن به میزان بالایی از اعتماد میان آمریکا و متحان منطقه ای‌اش نیاز دارد. هدف‌های چهارم و پنجم مدیریت سلاح و انرژی در منطقه و تغییرات جغرافیایی و جمعیت‌شناختی به گونه‌ای بود که به آمریکا اجازه بدهد با عبور از مسأله ایران به مسأله بزرگ‌تر خود با چین و روسیه بپردازد. در اینجا هم آمریکا نتایجی محکوس گرفته است. ایران جنبه‌های عملیاتی فعال خود علیه سعودی و اسرائیل را توسعه داده و به توافق‌هایی با روسیه و چین برای حضور نظامی آنها در منطقه رسیده که خارج از همه پیش‌بینی‌هاست. با این حال – چنانکه در ابتدای این نوشته گفتیم – داستان‌های منطقه ما بی‌پایان است. راهبرد فشار حداکثری شکست خورده اما از میدان به در نشده است. آمریکا اکنون در اندیشه است تا هر چه زودتر نسخه جدیدی از این راهبرد را به اجرا بگذارد. زمانی دیگر درباره مشخصات این نسخه جدید سخن خواهیم گفت، لیکن این مقدار در ه همین جا باید گفت که نسخه تجدیدنظر شده و دوباره سازمان‌یافته راهبرد فشار حداکثری در ۲ پایه استوار است: آغاز دوباره شفاف سیاست داخلی و اجتماعی در ایران در آستانه انتخابات مجلس و ایجاد بهار یخ‌نگی اجتماعی ظاهراً طبیعی و سپس کنترل و هدایت آن در کشورها. بخش حمایت بی‌چون می‌خورد اما بی‌کل نمی‌شنیند و ما نیز اگر پیروزی‌های قبلی را بدل به پیروزی‌های جدید نکنیم، ناگهان فافلگیر خواهیم شد. اکنون آمریکا دوباره به الگوی ۵ سال قبل برگشته و بیشتر از هر چیز روی توان تنش‌افزایی، بی‌ثبات‌سازی و ساختارشکنی نیروهای غرب‌گرا در ایران و منطقه حساب کرده است. تحولات لبنان و عراق را اگر در کنار سخنان عجیب آقای روحانی در ۳ هفته گذشته بگذارید، می‌توان نشانه‌هایی از آنچه برای آینده پخت و پز کرده‌ان را دید. در اینجا هوشیاری مردم اگر نگوئیم بیشتر، حداقل به همان اندازه هوشیاری حکومت‌ها مهم است.

قطعا این قلم به کج‌راهه ناسیاسی می‌رود اگر ذکر خبری از برادر عزیز و متدین، رضا شکیبایی که طی ۱۱ سال گذشته سردبیر «وطن امروز» بودند و نقش محوری و کلیدی در برومند شدن نهال «وطن امروز» داشته‌اند، نشود. قطعاً روزنامه‌نگاری انقلابی که بخشی از آن در عملکرد «وطن امروز» نمودار شده است، مروهون تکیه‌ت، بردباری و تقوای ایشان است. اکنون مسؤولیت و تکلیفی بزرگ‌تر برعهده برادر شکیبایی است و ان‌شاءالله ثمرات حضور ایشان در گستره‌ای فراگیر تر نصیب جبهه رسانه‌ای انقلاب خواهد شد. با این حال نقطه اتکای «وطن امروز» در دور جدید نیز حضور و نظارت برادر شکیبایی است. لازم است یکبار دیگر از تمام حمایت‌ها و عنایاتی که طی ۳ ماه گذشته نسبت به روزنامه «وطن امروز» انجام شده، سپاسگزاری کنیم. قطعاً فرزندان انقلاب در «وطن امروز» محتاج دعای خیر مردم عزیز ایران هستند.